

THE WAY + ЈЕДИНИ ПУТ
DECEMBER 2014 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH

P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027
REV. PREDRAG BOJOVIC
MOBILE PHONE: 224/388-2605

++++
On Fasting and Communion by Serbian Patriarch +PAVLE

What Holy Communion means to the spiritual life of a Christian is described in the words of our Lord:

"I am the living Bread which came down from Heaven. If anyone eats of this bread, he will live forever... unless you eat the flesh of the Son of Man and drink His blood, you have no life in you. Whoever eats my flesh and drinks my blood has eternal life, and I will raise him up at the last day. For my flesh is food indeed, and my blood is drink indeed."

With deep faith in these words of the Lord, the early Christians anxiously approached Holy Communion, not because of some requirement, but from an immediate awareness that there was no spiritual life without Him. Just as one is not ordered to breathe, but spontaneously knows that without air he would suffocate and die. The early Christians attended all the Sunday and Holiday liturgies and at the Deacon's invitation - with the fear of God and with faith, draw near, all the faithful lined up and received Holy Communion. They were convinced that they were attaining the deepest mystery of our faith and the holiest gift of God's mercy. They tried to approach the all-holy and most pure God in Holy Communion with purity of heart and soul. They were called "holy" and they were truly holy for they protected themselves from every sin and they knew that "he who sins is a slave to sin", that sin turns a person away from God, corrupts the soul and makes it incapable of receiving Holy Communion. One who fell into sin would immediately raise himself up through confession, cleansing his soul so that he would not commune unworthy. ***"For he who unworthy eats and drinks the Bread and Cup of life drinks condemnation."***

At that time the early Christians kept all the tradition of the fast, understanding that fasting is a holy institution from the Old Testament. God ordered the fasting periods as an everlasting plan. In the New Testament Jesus Christ Himself fasted and taught His Disciples to fast. The Apostles and Saints also kept this. The fasting periods were practiced at certain times as needed and Communion was administered

regularly in the fasting seasons as well as when meat and dairy foods were used. During the fasting seasons they fasted and communed, during non-fasts, they ate and communed just like the clergy do today. In the early Church there was no special preparation for Communion, nor was a fast considered as the only means for Communion. The preparation for Holy Communion was life-long process of keeping the commandments and guarding against all sin. For the first 300 years of the persecution of the Christian Church, this was the procedure kept by the clergy and laity and only those who had deep faith in the Heavenly Kingdom were ready to sacrifice all to obtain salvation. Christian morality at that time was on a high level. Then after freedom was declared in the year 313 under the rule of King Constantine, there was a movement in the Church of those "who did not find their treasures hidden in the field and were not ready to sell everything to buy that field (St. Matthew 13, 44). At this behavior the level of morality of the Christians fell to a low standard. Many still approached Holy Communion regularly but without a serious commitment to Him. Others began to delay their trip to the Holy Chalice with the excuse of not enough preparation. But the effort of soul cleansing was only from time to time for a few days before Holy Communion. Even this practice became harder for them and they further delayed their preparation and their receiving of Communion until it happened that they communed only four times a year and it gradually became even less.

In view of this situation, according to St. John Chrysostom, the Church established the forty day fast before Pascha. Realizing the danger that comes from such habits, the Holy Fathers ordered forty days of fasting that we all cleanse ourselves carefully through prayer, charity, fasting, vigils and tears. In this manner we may approach Holy Communion with a clear conscience as much as possible. As for the others, the Church Fathers say that they must make every effort, not only before Holy Communion, but always to live a Godly life in order to receive. When the question arises as to whose position is the correct one, those who commune infrequently or those who commune regularly? St. John answers that neither one is the answer, but only they who take Communion with a clear conscience, a clean heart and spotless life. These people may approach at all times and those who do not measure up to this - not even once. This will only bring on them condemnation, Judgment and suffering.

Of all the methods to cleanse the soul for this most important union with Christ in Receiving His Body and Blood, our people see only the physical fast. Many priests pose before the faithful just one question - did you fast? When they answer positively, he allows them to approach, as if that one thing is of major importance. Everything else is secondary as does he value the magnitude of what he is receiving, does he know the Creed, basic prayers, is his tongue and mouth clear of lies, cursing and filthy language, and is he in a quarrel with someone? Fornication, adultery, frequenting fortune tellers, sorceress and wearers of the evil eye should be asked. Do women practice abortion? Do they regularly pray, read the Bible and meditate?

Pastors must avoid the mechanical approaches and insist that the faithful come as often as possible and commune at each liturgy with constant preparation and vigil over their souls. The spiritual father knows the spiritual condition of each member of his flock. To one he advises to come more often during fasting seasons,

he could tell some to fast two or three days, to others seven days and to some to come always without fasting.

It goes without saying that our faithful should be instructed towards frequent Communion, but under the condition of constant guard over the purity of soul, keeping spiritual fasts, guarding the heart, eyes, ears and senses of everything sinful and not only by observing physical fasts..

Архимандрит Сава Јањић, Игуман Дечански: О недостојном причешћивању

Недостојно се причешћује пре свега онај који немарно и неискрено прима Тело и Крв Господњу (уп. 1Кор, 11, 26-29) *Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега.* (1Кор 11.29). Говорећи, пак, о достојности и недостојности веома често можемо да западнемо у морализам, а живот у Христу је пре свега питање онтологије тј. саме суштине нашег бића.

Као хришћани ми смо позвани да своје постојање у потпуности саберемо у Христу и тежимо речима Апостола који каже „Ја више не живим, него живи у мени Христос“ (Гл. 2,20)“ Онај који своје биће заснива на биологији, на страстима и злоупотреби слободе недостојан је Тела и Крви Христове осим ако одлучи да промени свој начин живота. Грехови који су препрека за редовни евхаристијски живот тј. причешћивање јесу пре свега непокајани грехови који нас одвајају од Цркве и заједнице са ближњима. Човек је биће које своју личност остварује само у заједници са другима и када погрешним избором и злоупотребом своје слободе нарушава ту заједницу није достојан да се причешћује Св. Тајнама. Како може да учествује у заједници Тела и Крви Господње ако истовремено руши ту заједницу са својим ближњим и повређује их. Господ каже: „Ако, дакле, принесеш дар свој жртвенику, и ондје се сјетиш да брат твој има нешто против тебе, остави ондје дар свој пред жртвеником, и иди те се најприје помири са братом својим, па онда дођи и принеси дар свој.“ Мт, 5, 23-24.

Decani Monastery 14th Century

Грех је увек у односу на другога и суштински онеспособљава човека за заједницу и вуче га у индивидуализам и вечну самоћу. Неки деле грехове по тежини, али мора да знамо да сваки грех води у смрт уколико се претвори у страст и постане друга природа човекова. Мржња према другоме је тежак грех јер она она неизбежно води у друге грехове и к већем посрнућу човекове личности. Онај који није у стању да опрости другима, како може да очекује опроштај од Бога? Телесни

односи, на пример, нису сами по себи грех јер су део биологије човека. Телесни односи у браку су благословени јер је брак икона љубави Христа и Цркве. Међутим прељуба и блуд удаљују човека од Бога јер прељуба разбија заједницу коју је Бог запечатио и наноси бол и патњу другом супружнику и деци. Блуд деградира достојанство људске личности и скрнави тело које је храм Духа Светога и трује своју душу. Слично је са свим гресима који разбијају заједницу, угрожавају људски живот, наносе бол или патњу.

Приступати причешћу а да нисмо променили свој начин живота покајањем (преумљењем) представља лицемерје и зато је такво причешћивање недостојно. Покајање је процес свеобухватне промене у човековој души када почињемо да схватамо да морамо да променимо наш живот и однос према другима јер у противном идемо у вечну смрт. Зато нас покајање чини поново способним да у потпуности учествујемо у црквеној заједници и самим тим то потврдимо причешћем Светим Тајнама. Да ли се причешћивати чешће или ређе? Неки људи сами одлучују да ли су достојни или нису па данас на пример јесу, а сутра нису, а након недељу дана опет јесу. То је већ простор морализма и великог лицемерја. Достојност није ствар личне убеђености, емоција и осећања. Сваки хришћанин који живи ван грехова који насрћу на људски живот изаједницу трба да редовно приступа Св. Пришешћу без обзира да ли се осећао грешан или не. Духовни старци говоре да причешће није за праведнике, већ за грешнике, али грешнике који се кају, а не оне који непокајано живе у свом греху и повређују друге. Уосталом, они који се сматрају достојним често су управо и најнедостојнији за причешће, а они који као цариник прилазе Господу као лекару и Спаситељу удостојавају се духовне радости.

Сви смо ми грешни, али не само ако конкретно чинимо овај или онај грех, већ због тога што носимо огреховљену природу. У духовном животу постепено узрастамо у познању пале човекове природе коју носе сви људи и духовно познајемо да сви саучествујемо у њој без обзира да ли ћемо одређене греховне прохтеве конкретно удовољавати или не. Зато су светитељи увек говорили да су грешни, али то није из неког обичаја или зато што су живели у греху, већ зато што су грех сваког човека и пад људске природе дубоко проживљавали у својој сопственој личности. Човек је чудно биће, иако смо појединачне личности једно смо у Адаму и заједничарећи у Христу постајемо једно у Христу, у Адаму сви сагрешисмо, а у Христу сви бивамо оправдани. Својим умом и срцем стално су проживљавали пад људске природе, а истовремено удостојили су се дарова које су видели као незаслужену благодат коју Бог даје човеку. Нису се гордили јер су знали да и када чуда чине то нису њихова чуда већ пројава бескрајне Божије љубави. Зато је важно да стално созерцавамо ту палу људску природу коју сви носимо и у којој сви учествујемо. Све што човек више духовно напредује у том созерцању све мање ће да осуђује друге, све ће више бити блажи према другима, а строжији према себи. Код гордих и лицемерних све је обрнуто. Они су строги према другима, а угађају својим тајним страстима и сл.

Уколико живимо редовним хришћанским животом, у труду покајања, клонимо се грехова који нарушавају нашу заједницу са Богом и другима, држимо заповести и црквене постове, треба да редовно приступамо Св. Тајнама и није нам потребна посебна припрема у виду додатног поста, и сл. Није добро да одемо на једну Литургију и причестимо се, а онда за пар дана одемо опет на службу и кажемо нећу се причестити јер сам се скоро причестио. Што то треба да значи? Причешће није питање квантитета или личног избора на основу нашег расположења, већ је свака Литургија сусрет са живим Господом па зашто онда у једном случају седамо за трпезу Господњу, а у другом то сопственим избором нећемо да учинимо. Треба имати страха Божијег, али страх Божији није питање емоција и колико се год треба плашити да не увредимо љубав Божију својим грехом, толико се треба плашити да не окренемо леђа његовој доброты и не примимо Господа који нам се сам дарује у Светим Тајнама. Нека норма редовног евхаристијског живота јесте да учествујемо у недељним и празничним Литургијама и да се на њима причешћујемо, а у Великом посту ако редовно постимо и трудимо се треба да се причешћујемо када смо год у могућности и на Пређеосвећеним Литургијама, јер оне су зато и уведене у црквену праксу како би се интензивирао литургијски живот у време Четрдесетнице.

LET US NEVER FORGET SERBIAN KOSOVO & МЕТОHIЈА - НИКАДА НЕ ЗАБОРАВИМО СРПСКО КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Visoki Decani Monastery is situated in the western part of the UN administered Serbian province of Kosovo and Metohia. It was built between 1327 and 1335 by the Serbian medieval king St. Stephen of Decani and was dedicated to the Ascension of the Lord. The monastery is settled in the picturesque valley of the Bistrica river surrounded

by the mountains and forests of the Prokletije mountain range. It is the largest and best preserved medieval monastery in Serbia. During its turbulent history the Monastery was an important spiritual centre with developed artistic and intellectual activities. Although the monastery buildings suffered damage from the Turkish occupation, the church has been completely preserved with beautiful 14th century fresco paintings. Its cathedral is the biggest medieval church in the Balkans which contains the largest

preserved monument of Byzantine fresco-painting. Today a young brotherhood of 30 brethren lives in the monastery continuing the centuries old tradition of the past. The brotherhood has developed various activities: wood carving, icon painting, book publishing and is also active in the missionary work. The beautiful monastic services are served according to the typicon of Mount Athos.

The Monastery has survived after the Kosovo war (1998-2000) and the Brotherhood today lives as an isolated Serbian Orthodox island among hostile Kosovo Albanian Moslem population. This holy site survives only thanks to the protection of Italian forces which have blocked every access to the monastery. Beside

all this the Monastery still attracts many international visitors from the UN Mission and KFOR. Thanks to KFOR military convoys occasionally the monastery is visited also by Serb pilgrims from Kosovo and Central Serbia.

REFLECTIONS ON THE BEGINNING OF THE NATIVITY FAST

“Brethren, we behold now a great and wondrous mystery.” St. Gregory Thaumaturgos

The Nativity Fast or “Advent” (which means “coming”) is the beginning of our preparation for the Birth of our Lord and Savior, Jesus Christ. This is the time when we wait and make ourselves ready for the coming of the Messiah.

For us as Orthodox Christians, the Nativity Fast comes at a time when all around us people are already celebrating Christmas. Often it seems as if the season of the Birth of our Savior consists of shopping and decorating, cooking and parties.

Today we live in an environment that is not only more and more secular but also increasingly hostile to Christianity and expressions of our faith. While rejecting the religious meaning and significance of Advent and Christmas, society celebrates a worldly, consumerist “holiday.” Even in October, we see Christmas decorations, as businesses try to attract customers, and so the season of hectic

commercialism begins earlier and earlier each year, which takes a spiritual toll on us.\

We fast before the Great Feast of the Nativity in order to prepare ourselves for the celebration of Our Lord’s birth. As in the case of Great Lent, the Nativity Fast is one of preparation, during which we focus on the coming of the Savior. Using the tools that our Church gives us, we try to shift our attention away from ourselves and what we want to others.

We learn through fasting that it is possible for us to gain control over behaviors and habits which we often allow to control us. We learn through acts of charity that as we serve the poor and needy, we are serving Him. We prepare to receive Christ at Christmas by opening our hearts to Him in true repentance. We strive to turn away from materialism, overspending and overeating, to a Godly way of life of prayer, fasting and acts of charity. This is why it is spiritually beneficial for us to observe the Nativity Fast, to experience a quiet, contemplative time, to discipline ourselves through self-control and patience – and *wait* – wait for the Lord. Then the spiritual reality of Christ’s Incarnation as one of us becomes a reality in our hearts and in our daily lives

With all my heart, I pray that you and your families will be blessed with a spiritually uplifting Nativity Fast, filled with God’s true gifts of joy, compassion, health and peace of mind and heart.

STEWARDSHIP 2014

14916 239th PL. SE, ISSAQUAH, WA 98027

"A RICH MAN IS NOT
ONE WHO HAS MUCH...
...BUT ONE
WHO GIVES MUCH
FOR WHAT HE GIVES AWAY
REMAINS HIS FOREVER."

SAINT JOHN CHRYSOSTOM

**МОЛИМО ВАС, ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ, ДА ПОТПИШЕТЕ СТАРАТЕЉСКЕ
КАРТИЦЕ КОЈЕ СМО ВАМ ДОСТАВИЛИ, БЕЗ ОБЗИРА НА СУМУ КОЈУ ЖЕЛИТЕ
ДА ДОНИРАТЕ. ОД МНОГО ВЕЋЕГ ЗНАЧАЈА НАМ ЈЕ ВАШ ПОТПИС
ЈЕРВИДЉИВО ПОКАЗУЈЕ ПОДРШКУ НАШОЈ ЦРКВИ И ЊЕНОМ
МИСИОНАРСКОМ КАО И СОЦИЈАЛНОМ РАДУ.**

СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ БОЖИЋНИ ОБИЧАЈИ – SERBIAN ORTHODOX CHRISTMAS TRADITIONS

Draga braco i sestre,

Nalazimo se u blagoslovenom i predprazničnom raspoloženju u iscekvanju Praznika Rodjenja Hristovog-Bozica. Kao sto je to svima dobro poznato, nas narod je u vezi sa ovim radosnim praznikom razvio autenticne i blagoslovene obicaje, koje zbog lepote i znacaja trebamo sacuvati, ma gde da zivimo.

U tu svrhu, nasa Crkva-parohija i ove godine priprema Bozicne ukrasne aranzmane sa tradicionalnim sadrzajem (Badnjak, psenica, slama, sveca I novogodisnji crkveni kalendar) koji ce posle blagosiljanja i osvecenja na Badnje vece biti ponudjeni nasim parohijanima-Vama, da donesete Vasim domovima i tako cuvajuci tradiciju, docekate i proslavite Bozic. Broj aranzmana je ogranicen, pa Vas molimo da kontaktiranjem **Radmile Bojovic (224-388-2650, radabojovic@ymail.com)** rezervisete jedan i za vas dom. Buduci da se radi o molitvenom i praznicnom artiklu, cena nije odredjena, ali apelujemo da uzmete u obzir donaciju od **\$30**, koja ce pokriti troskove izrade i pomoci nasem Crkvenom gradjevinskom fondu.

“**Cesnica**” is the ceremonial, round loaf of bread that is an indispensable part of Christmas dinner in Serbian tradition. The preparation of this bread may be accompanied by various rules and rituals. A coin is often put into the dough during the kneading; other small objects may also be inserted. At the beginning of Christmas dinner, the česnica is rotated three times counterclockwise, before being broken among the family members. The person who finds the coin in his piece of the bread will supposedly be exceptionally lucky in the coming year.

**VARIETY OF ORTHODOX ITEMST THAT
CAN MAKE A GREAT CHRISTMAS GIFT
MEANINGFUL GIFTS AT FAVORABLE PRICE**

**AVAILABLE IN OUR BOOKSTORE
PURE SILVER COIN WITH NATIVITY ICON
GREAT FOR YOUR “CESNICA”**

Драга браћо и сестре у Христу,

У жељи да на време започнемо припреме за светосавски програм, обраћамо вам се са жељом и позивом да пријавите ваше дете за учествовање у прослави нашег дивног српског светитеља и просветитеља, Светог Саве.

Молимо вас да у прикаченом формулару наведете који су таленти вашег детета или који вид презентације му највише одговара (читање, певање, рецитовање и сл.).

Такође, замолили бисмо вас да поразговарате са вашом старијом децом (14-18 година) да ли би желели да буду овогодишњи водитељи овог програма.

Пријављена деца су обавезна да редовно похађају пробе које ће се одржавати недељом после Литургије и ручка.

Последњи дан за пријаве је децембар 07. 2014. Године

Ваше у Христу,
Рада Бојовић, Александра Стефановић, Силвија Јаковљевић и Тања Фурниер

Dear brothers and sisters in Christ,

In preparation of St. Sava celebration we would like to invite you to register your children to be a part of the celebration of our our beloved Saint Sava. Please fill up the attached form in which you can state your children's talents, and wishes (reading or memorizing material, singing etc.). Also, let us know if your older children (14-18 y.o.) would like to be the hosts of Saint Sava program.

Due date for submitting registration form is December 07, 2014.

Children that take part in program are expected to come to Church every Sunday. Practice and work with children starts around noon, following the Liturgy, Sunday school, and lunch.

Your's in Christ,
Rada Bojovic, Silvija Jakovljevic, Tanja Fournier, and Aleksandra Stefanovic

LIFE AND ACTIVITIES OF OUR PARISH IN PHOTOS:

GREAT THANK YOU TO EVERYONE WHO IN ANY WAY PARTICIPATED IN OUR SUCCESSFUL FALL DANCE EVENT. SPECIAL THANKS, OF COURSE, GOES TO OUR WONDERFUL KSS SISTERS AND SISTERS FROM THE AUCTION COMMITTEE!

MAY GOD BLESS EVERYONE WHO PARTICIPATED IN OUR HUMANITARIAN ACTIVITIES

These are the families from Obrenovac who received financial assistance from our parish.

Ranko Lazic (member of our parish) with a local priest in Doboj, delivering humanitarian financial assistance to 3 suffering families

Our parish also extended help to a young mother Dijana Bjelic from Modrica who is suffering from brain cancer.

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
ISSAQUAH, WA 98027

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
SEATTLE, WA
PERMIT NO. 1703

RETURN SERVICE REQUESTED

DECEMBER 2014

MONTHLY BULLETIN

“For where two or three have gathered together in my name, I am there in their midst.” Matthew 18:20

*“Где су два или три сабрана у моје име
Тамо сам и ја међу њима.” Матеј 18:20*